

nos kućevlasnika i nastojnika zgrade. Lukić V.: Zablude o etažnoj svojini. — **Mjesečnik 1:** Trgovčević J.: Dva zaključka prve sjednice Stola sedmorice u pitanju uzdržavanja žene. Katurić J.: Djelokrug krivičnoga vijeća Okružnoga suda. Muha M.: Privatno-pravna strana gradjevinskoga zakona. Frank S.: S prvog međunarodnoga kriminološkega kongresa. Lovrić E.: Dr. Nikodem Jakšić. — **Mjesečnik 2:** Bazala B.: Autentična tumačenja uredbe o likvidaciji zemljičinskih dugova. Gjurković M.: Oko općinskih budžeta. Lederer Z.: Problematika valutnoga zakonodavstva. Žic N.: Iz latinskoga statuta grada Labina u Istri. Čulinović F.: Ivan Gojtan. — **Policija 1:** Kulaš J.: Krivična odgovornost lekara i nadrilekara. Blagojević V.: Izvršna vlast na javnoj likvidaciji stara se da se ista održi po zakonu i ne prima na sebe nikakvu obavezu po građanskom zakonu. — **Policija 2:** Stjepanović N.: Kakav je pravni značaj prolongacione odredbe finansijskih zakona. Kulaš J.: Krivična odgovornost lekara i nadrilekara. Djelošević B.: O pravnim lekovima u krivičnim delima. Tauber L.: Akcionarsko društvo, država i javnopravna tela. Mirković Lj.: Mere obezbeđenja povodom povrede prava industrijske svojine. — **Pravosudje 1:** Raspopović N.: Etažna svojina. Božić A.: O povraćaju miraza. Stanković M.: Primena Uredbe o likvidaciji zemljičinskih dugova na samonaselne u južnim krajevima. Šumanović A.: Privatni učesnik imade pravo predavati neposrednu optužnicu. Perović N.: Tumačenje i primena § 141 Kz. Bauer H.: Uračunavanje istražnog zatvora po objavljivanju prvostepene presude u kaznu. Jovanović S.: Pripremanje advokatskog podmlatka. — **Pravosudje 2:** Politeo I.: Pravna literatura — motor ili balast. Arandjelović D.: O besposlici intelektualaca. Lazarević A.: O parničnoj legitimaciji stečajnog dužnika i upravitelja stečajne mase. Kuzman M.: Zloupotreba prava svojine. Blagojević V.: Ubistvo iz § 167/1. Kz. Subotić S.: Istražni zatvor. Petrović D.: Utaja i posluga — §§ 319 i 379 Kz.

Razne vesti.

XLIX. redna glavna skupščina društva „Pravnika“ se je vršila dne 26. januarja 1939. v ljubljanski pravosodni palači. Predsednik dr. jur. et hc. Metod Dolenc je otvoril skupščino s sledečim nagovorom:

„V posebno čast si štejem, da danes otvarjam ta zbor ter Vas vse prav prisrčno pozdravljam. Saj je vprav danes preteklo 50 let, odkar je bilo naše društvo v ljubljanski magistratni dvorani ustanovljeno. Včeraj, 25. januarja pa je minulo 10 let, da se je naša Alma mater Alexandrina poklonila predsedniku društva dr. Danilu Majaronu kot svojemu prvemu častnemu doktorju. Oba ta datuma sta znamenita mejnika v pogledu na društveno delovanje.

Od ustanovitve pa nekako do l. 1899. je društveni razvoj potekal v ostri borbi za jezikovne pravice našega naroda, vodila pa sta ga čisto nacionalno navdušenje in prepričanje, da pravica mora zmagati. Narod je zlasti po l. 1900. doživljal nečuveno zatiranje svojih jezikovnih pravic, a se v vsej tej skoraj 20 let trajajoči dobi niso močje, ki so se zbirali v našem društvu, uklonili, temveč vztrajali. V dobi pred in med svetovno vojno so bili krmarji društva radi svojih nacionalnih teženj vedno v nevarnosti pred persekucijami. Danes nam je lahko v zadoščenje, da zborujemo vprav v tistem poslopju, v katerem pred 25 leti s slovenskimi sodniki nismo smeli niti slovenski govoriti.

Z ustanovitvijo naše narodne države nastopivša nova doba je prinesla društvu sijajen razmah. Med vojno hirajoče društveno glasilo „Slov. Pravnik“ se je pod novim uredništvom našega sedanjega podpredsednika do dobra utrdilo. Terminologija pravnega izražanja se je ustalila. Odločbe najvišjih instanc so dobile prikladnejšo obliko. Naše glasilo je dobilo v „Pravnem vestniku“ srčno pozdravljenega druga. Izdajali so ga naši primorski pravniki v Trstu. Žal, da je moral po osmih letih pod silo razmer prenehati. Društvo Pravnik pričinja posegati v javno prosveto. Sodeluje krepko pri ustanovitvi univerze; prvi načrt pravil za slovensko akademijo znanosti in umetnosti izide iz društvenega odbora. Iz našega društva je prišla pobuda, da se skliče kongres pravnikov celokupne kraljevine. Smelo trdimo, da se je društvo Pravnik vprav z navedenimi akcijami uveljavilo kot trden steber našega javnega življenja, a je tudi ostalo zvest čuvar pravice, stebra kraljestev. Ta doba je bila kronana s tem, da je naš predsednik dobil s podelitvijo častnega doktorata *Almae matris Alexandrinae* narodno priznanje, ki se je praznovalo hkrati s štiridesetletnico našega društva — zopet v magistratni dvorani prestolice Ljubljane.“

G. predsednik se je nato spominjal zadnjih desetih let, v katerih neče opisovati društvenega dela. Omenja samo desetletko, načrt, da bo društvo izdajalo vsako leto po dve knjigi komentiranih zakonov. Z globoko hvaležnostjo se zahvaljuje vsem dobrotnikom in to g. banu Dravske banovine, odvetniški zbornici, Društvu sodnikov, mestnima občinama Ljubljani in Maribor ter ministrstvu pravde. Končno se spominja še dobrohotnega poročanja novinarjev in naposled društvenih najstarejših članov, ki so vztrajali vseh petdeset let v društvu in so živ dokaz društvene zvestobe. Svoja izvajanja je zaključil takole:

„Zadnja moja beseda ex praesidio naj velja mlajšim vrstam naših pravnikov, ki so — takole — izpod 20 let naši člani. Menda se mi ne bo štelo v zlo, če si usojam kot starejši, ki sem že 40 let član tega društva, nasloviti na mlajše tovariše prošnjo: Vi, ki ste sinovi našega naroda, kri naše krvi; Vi, ki ste po večini absolvirali pravne študije na naši univerzi; Vi, ki brez dvoma poznate željo našega slovenskega naroda po pravu in pravici; — Vi se strnite v krepko falango okrog našega strokovnega društva, Vi mu vlivajte novih, svežih sil, Vi skrbite, da bo bodočnost našega društva ne samo ostala na isti stopnji, kakor je danes ob petdesetletnici, ampak da bo še lepša, še plodovitejša in še častnejša kot doslej. Naše geslo bodi: *Numquam retrorsum!*“

Za svoja izvajanja je žel g. predsednik toplo odobranje.

Nato je podal društveni tajnik Orožen Fran naslednje tajniško poročilo:

„Spoštovani zbor! Kljub vsem oblakom, ki se zbirajo na evropskem horizontu, globoko verujemo, da gremo nasproti boljšim časom. Civilizacija se mora ohraniti in rešiti. A rešila se bo le, če pravo zmaga nad silo. To se pa more zgoditi le takrat, kadar pri vseh zmagah občutenje pravice. Mi pravniki smo v prvi vrsti pozvani, da delamo v tem pravcu in verujem, da bomo uspeli. Kot slovenska vsepravniška organizacija deluje zlasti v tem pravcu naše društvo in prosim vse pravnike, da se oklenejo društva in njegovega delovanja zlasti letos, ko bomo proslavili njegovo 50 letnico.

Društveno delovanje je bilo na splošno v minulem poslovnem letu dokaj živahno in moramo reči, da moramo biti spričo težke gospodarske krize, ki mi prizanesla tudi pravniškim krogom, z zanimanjem za naše društvo med pravniki še kar zadovoljni. Število članstva šteje danes 841 rednih članov (pred 1 letom 825). 8 članov je umrlo in sicer: notar Karel Pleiweiss (ki se ga je društvo spomnilo s posebnim član-

kom v svojem glasilu), odvetnik dr. Lasič Ferdo, notar Detiček Juro, sodni starešina v p. Hutter Ivan, odvetniki dr. Kimovec Ivan, dr. Klepec Josip, dr. Soški Luka, dr. Šlibar Ivan. Društvo Pravniki bo vsem umrlim članom ohranilo časten spomin.

Tudi v minulem poslovnem letu je odbor vzdrževal stike z našim pravniškim naraščajem. Votiral je znesek 1000 din za nagrado pri svetosavskem tekmovanju za temo: „Zakonita zaščita materinstva v kraljevini Jugoslaviji.“ Dijaki so bili tudi vedno vabljeni na naša predavanja in smo jih vedno radi pritegnili v svoj krog. Društveno glasilo se je dijaškim organizacijam dostavljalo brezplačno.

V preteklem letu je društvo po svojih odbornikih in članih odlično sodelovalo pri organizaciji in izvedbi kongresa pravnikov kraljevine Jugoslavije, ki se je vršil meseca septembra lanskega leta v Novem Sadu. Kot naši referenti so na kongresu nastopili gg. dr. Andrejka, dr. Bajič, dr. Godina, Goslar, dr. Köstl, dr. Urbanc. Zlasti intenzivno sodelovanje naših članov pri tem kongresu pa bo potrebno letos, ko se bo isti vršil v Sloveniji in ko bo glavno delo pri organizaciji kongresa snelo ravno na ramenih naših članov. Naj omenim le to, da vršijo društveni predsednik, tajnik in blagajnik iste funkcije tudi pri stalnem kongresnem odboru.

V minulem letu so se v okrilju društva nadaljevali in zaključili diskusijski sestanki o mnenjih k predhodnemu načrtu državljskega zakonika za kraljevino Jugoslavijo. Redigirana mnenja je društvo izdalo v ličnem zvezku in ista predložilo tudi na merodajnem mestu. Pri tem zamudnem in požrtvovalnem delu so se v tem letu predvsem udeleževali gg. dr. Bajič, dr. Lapajne, dr. Pajnič, dr. Rupnik, dr. Sajovic, dr. Spiller-Muys, dr. Štampihar. Tudi iz tega mesta naj bo navedenim kot tudi drugim marljivim, imenoma ne navedenim sodelavcem izrečena za njihov trud najtoplejša zahvala.

Občutno vrzel v slovenski strokovno dovršeni izdaji zakonikov izpopolnjuje društvo s svojo izdajo zakonikov. V preteklem letu je kot zadevni prvenec izšel „Kazenski postopnik“ v priredbi društvenega predsednika dr. Dolenca in univ. prof. Maklecova, kot druga knjiga pa pravkar „Civilni pravni postopnik“ v priredbi društvenega podpredsednika dr. Sajovica. Za bodoče poslovno leto je predvidena izdaja celokupnega delovnega prava v priredbi dr. Bajiča in dr. Köstla.

V cilju svojega znanstvenega delovanja je društvo priredilo tudi letos več odličnih in zanimivih predavanj. Predavali so gosposdije: apel. sodnik dr. Jurij Štampihar o „Odpravi protipravno izposlovanih zamudnih sodb“ (9. februarja 1938.), univ. prof. dr. in dr. h. c. Metod Dolenc o „Simboličnih pravnih dejanjih in izražanjih pri Slovencih“ (5. marca 1938.) in o „Kvalifikaciji lovske tatvine po finančnem zakonu 1938/39“ (25. novembra 1938.), univ. prof. dr. Milan Škerlj o „Poslovanju gospodarskih zadrug“ (10. in 17. novembra 1938.), dr. Stojan Bajič o „Nemškem načrtu zakona o službenem razmerju“ (14. decembra 1938.), ravn. Jože Basaj o „Zaščiti kmetske posesti (21. dec. 1938.), in banovinski sekretar dr. Vladimir Kukman o „Upravni dekoncentraciji po § 101 fin. zak. za l. 1938/39“ (11. januarja, 1938.). Udeležba pri predavanjih je bila precej dobra, po nekaterih predavanjih se je tudi zanimivo diskutiralo, tako da so predavanja vsestransko dosegla svoj namen. Vsem gg. predavateljem se odbor tudi na tem mestu ponovno zahvaljuje za njihov trud. Enaka zahvala gre g. predsedniku okrožnega sodišča, ki je dal za predavanja na razpolago dvorano v justični palači.

Društvo je tudi letos posvečalo vso pozornost svojemu glasilu „Slovenski Pravniki“. List je ostal na dosedanji višini, zlasti so naše

mного odziva novo vpeljane upravnosodne odločbe. Omembe vredna je akcija društva v zadevi izgraditve učnih in znanstvenih zavodov na juridični fakulteti v Ljubljani v smislu društvene resolucije, sprejete dne 5. februarja 1938. Zadevno se je poslala jedrnato koncipirana resolucija kr. vladi, ministrom, senatorjem in poslancem. S prav posebnim veseljem je odbor čestital društvenim članom-pravnikom o priliki njihovega imenovanja za člane Akademije znanosti in umetnosti v Ljubljani. Od vseh odličnikov, t. j. od gg. dr. Dolenca, dr. Kušaja, dr. Kreka, dr. Pitamica in dr. Polca so prispele tople zahvale. Društvo se je s svojimi knjižnimi izdajami udeležilo od društva Slovenskih književnikov prirejene razstave „Slovenske knjige 1918—1938“. Za lepo uveljavljenje društva pri tej priliki gre zahvala g. podpredsedniku dr. Sajovicu, ki je akcijo izvršil. Banovinska uprava bo izdala za 20 letnico države posebno knjigo. V njej bo izšel tudi članek o 50 letnem obstoju in razvoju našega društva ter njega pomenu za slovensko pravništvo. Članek je dalo uredništvu naše društvo na razpolago. Posebno slovesno je društvo proslavilo 60 letnico odličnega člana dr. Stanke Lapajnete, kateremu je posvetilo posebno slavnostno številko „Slov. Pravnika“. Društvo je po svojem predsedniku in podpredsedniku tudi osebno čestitalo jubilaritu.

Odbor je imel v preteklem letu 8 sej. V to svrhu je dal gospod predsednik apelac. sodišča dr. Vladimir Golia na razpolago gremijalno dvorano apelac. sodišča, za kar mu naj bo izražena najtoplejša zahvala. Razen tega je imel odbor več internih večernih sestankov, od katerih naj bo omenjen zlasti večer, prirejen dne 1. decembra 1938. prilikom 20 letnega obstoja države. Tradicionalni društveni pomladanski izlet se je vršil dne 15. maja 1938. iz Velikih Lašč preko Sv. Gregorja v Ribnico in je v vsakem oziru najlepše uspel. Izleta se je udeležilo zlasti mlajše članstvo v velikem številu. Ob koncu poročila si dovoljujem apelirati na naše članstvo, da ohrani svojo naklonjenost društvu tudi v bodoče. Prosim, da se poročilo blagohotno odobri.“

Tajnikovo poročilo je bilo soglasno sprejeto, nakar so zborovalci na poziv predsednika počastili spomin umrlih članov s trikratnim vzklikom „Slava“.

Nato je podal blagajnik dr. Urbanec to-le blagajniško poročilo:

Dohodki so znašali:	
Članarina	Din 49.047'65
Prodaja starih letnikov	„ 2.912'50
Podpore:	
Ministrstvo pravde	Din 6.000'—
Kr. banska uprava	„ 9.990'—
Advokatska zbornica	„ 14.000'—
Društvo sodnikov, Ljubljana	„ 3.000'—
Mestna občina, Ljubljana	„ 980'—
Mestna občina Maribor	„ 500'—
Obresti	„ 3.989'78
Plačani opominski stroški	„ 606'50
Skupaj	Din 91.026'43
Izdatki so znašali:	
Vrnjena članarina	Din 120'—
Honorarji za prispevke v „Slov. Pravniku“ in za Mnenja	„ 18.005'—
Tiskarniški stroški za „Slov. Pravnika“	„ 42.608'65
Za Mnenja	„ 5.194'—
Upravni stroški	„ 5.030'52
Skupaj tedaj	Din 70.958'17

Prebitek Din 20.068'26

se bo uporabil v tekočem letu za tiskarniške stroške „Spomenice“, ki jo prejmejo člani brezplačno, kakor tudi za ostale stroške, ki bodo zvezani s proslavo 50 letnice našega društva.

Blagajnik predlaga naj ostane članarina za leto 1939. v isti višini din 60.—.

Poročilo blagajnika je bilo soglasno sprejeto.

V imenu preglednikov je poročal dr. Žirovnik, da je blagajniško stanje v redu in predlagal, da se podeli odboru absolutorij, kar je bilo soglasno sprejeto.

Nato je višji drž. tožilec dr. Kravina spregovoril naslednje:

Ob tako važnem jubileju, 50 letnici, naj mi bo dovoljeno, razodeti slavni skupščini razveselljivo dejstvo, da imamo v naši sredini še šest gospodov, ki so bili skozi vso to dolgo dobo člani našega „Pravnika“ in ostali od njegove ustanovitve pa do danes njegovi zvesti privrženci. To so gg. Gabrijelčič Mihael, dvorni svetnik v pok. v Ljubljani, dr. Homan Alojzij, odvetnik v Radovljici, dr. Pretner Matej, odvetnik v Ljubljani, dr. Rogina Anton, predsednik apelacijskega sodišča v pok. v Ljubljani, dr. Rudolf Ivan, odvetnik v Slovenskih Konjicah in dr. Toplak Jakob, dvorni svetnik v pok. v Mariboru.

Kdo ne pozna našega g. dvornega svetnika Gabrijelčiča! Rojen na Primorskem, se je po pravnih študijah posvetil sodniškemu poklicu; v svojih mlajših letih je služil pri raznih sodiščih na Primorskem in bil končno imenovan za višjega sodnega svetnika pri višjem deželnem sodišču v Trstu — od koder je bil kasneje poklican k vrhovnemu sodišču na Dunaj. Odtod se je ob prevratu preselil v Ljubljano in sodeloval pri konstituiranju prvega slovenskega višjega sodišča v Ljubljani. Vsepovsod, kjer koli je služboval, se je izkazal moža na svojem mestu in si očeval glas vnetega slovenskega pravnika in dobil zato priznanje častnega članstva več goriških občin. S svojim uglašenim nastopom in prirojeno mu živahno družabnostjo poživiljal je vsekdar krog slovenskih pravnikov in vnašal vanj svoj zdravi življenjski optimizem; še danes se kljub svoji spoštljivi starosti duševno in telesno čil vprav živo zanima za delovanje našega „Pravnika“ in udeležuje vseh njegovih važnejših manifestacij.

G. dr. Homan Alojzij, je dolgo vrsto let vršil svoj odvetniški poklic na Dunaju in se šele pred nekaj leti povrnil v Slovenijo. V Radovljici, kjer se je nastanil, se je takoj z izredno vnemo posvetil pospeševanju tujskega prometa. Že po par letih njegovega bivanja v Radovljici, se je tamkaj tujski promet znatno dvignil, kar je v prvem redu pripisati njegovi iniciativi in njegovemu vsestranskemu prizadevanju. Kljub temu, da je pretežni del svoje odvetniške kariere preživel na Dunaju, je ostal dr. Homan nepretrgoma skozi vso dolgo dobo 50 let član našega „Pravnika“. Pristopil je društvu kot mlad odvetniški koncipient, vztrajal pri njem, ko so mnogi odpadali, in ostal zvest član do danes.

G. dr. Pretner Matej, rojen na Kranjskem, je po dovršenih svojih študijah in praksi v Trstu leta 1892. odprl tamkaj svojo odvetniško pisarno kot prvi slovenski odvetnik. Njegova odvetniška pisarna je vzgojila celo vrsto odličnih slovenskih odvetnikov, vsestransko podkovanih v teoretskem znanju in prežetih narodnega duha. Udeještoval se je tudi politično in posvetil svoje moči predvsem gospodarskim vprašanjem in ekonomski organizaciji tržaških Slovencev. Ustanovil je celo vrsto gospodarskih institucij — pa tudi drugih narodnih društev. Po svetovni vojni, ko se je tržaška podružnica ljubljans-

skega „Pravnika“ spremenila v samostojno društvo, je dr. Pretner bil njen predsednik vse dotlej, dokler ni v Primorju sploh prenehalo vsako društveno delovanje. Živo se je udeleževal tudi literarno in napisal mnogo gospodarskih in pravniških člankov: v tržaški Edinosti, v Slovenskem Pravniku, v Pravnem vestniku in Planinskem vestniku. Leta 1936., ko so mu italijanska oblastva zavrnila opcijo italijanskega državljanstva, je moral zapustiti Trst, torišče svojega plodnega delovanja, in se preselil v Ljubljano.

G. dr. Rogina Anton je služboval najprej pri sodiščih in državnem tožilstvu v Sloveniji ter bil kasneje pozvan na službovanje k višjemu sodišču v Gradec. Po prevratu se je preselil v Ljubljano in zavzel mesto podpredsednika višjega deželnega sodišča v Ljubljani ter po smrti dr. Babnika mesto predsednika tega sodišča, na katerem je ostal do svoje upokojitve. Bil je skozi 8 let član odbora našega „Pravnika“, l. 1907. tudi podpredsednik in je vedno marljivo sodeloval na prospehu in poglobitvi društvenega delovanja. Na mestu podpredsednika odnosno predsednika višjega deželnega sodišča v Ljubljani je z osebnim taktom in velikim razumevanjem vodil našo pravosodno upravo in očeval naše sodstvo na tradicionalni višini tako v moralnem kot v strokovnem pogledu.

G. dr. Rudolf Ivan, rojen leta 1855. v Konjicah na Štajerskem, je absolviral svoje univerzitetne študije v Gradcu, kjer je končal tudi običajno sodno prakso. Leta 1881. je vstopil v odvetniško pisarno pri svojem stricu dr. Antonu Prusu v Konjicah. Odvetniško prakso je nato nadaljeval pri dr. Sernecu v Mariboru in dr. Mayerju v Beljaku ter isto končal pri dr. Dominkušu v Mariboru. Leta 1887. je otvoril odvetniško pisarno v Konjicah ter izvrševal poklic do l. 1934., ko se mu je vsled starosti moral odpovedati. — V narodno ogroženih Konjicah se je takoj začel z vso vnemo boriti za slovensko uradovanje pri sodiščih, ki je bilo dotlej vseskozi nemško, dokler s pomočjo drugih, ki so prišli za njim in se mu pridružili, ni dosegel popolnega uspeha. Bil je v Konjicah soustanovitelj „Posojilnice“, kjer je še danes njen odbornik. Po njegovi zamisli se je sezidal „Narodni dom“, ki je postal zbirališče Slovencev in zatočišče slovenske čitalnice (bralnega društva), ki jo je ustanovil leta 1889. Leta 1878. je bil izvoljen v okrajni šolski svet in vršil v njem skoraj pol stoletja razne funkcije, zavzemajoč se ob vsaki priliki za narodno učiteljstvo in slovenski jezik. Udeležil se je tudi deputacije, ki se je na Dunaju zavzemala za slovensko gimnazijo v Celju, bil prvi predsednik podružnice Cirila in Metoda v Mariboru in bil njen stalni član kakor tudi član Zgodovinskega društva v Mariboru. Po prevratu je bil imenovan za gerenta okrajnega zastopstva in okrajne posojilnice v Konjicah.

G. dr. Toplak Jakob, rojen 1861. na Štajerskem, je absolviral univerzitetne študije v Gradcu, kjer je vstopil tudi v sodno prakso. Kot sodni adjunkt je služboval v Vipavi in Ptuj in bil leta 1899. imenovan za sodnega tajnika v Ljubljani. Tu je napredoval v sodnega svetnika in nadsvetnika ter leta 1917. zaprosil za upokojitev, ker so postale razmere za njega kot odločno narodno mislečega sodnika nevdržne. V Ljubljani je uredil knjižnico okrožnega sodišča in bil v letih 1909. in 1910. podpredsednik našega društva. Po upokojitvi se je preselil v Gradec, kjer je ob prevratu vsled pomanjkanja jugoslovanskega konzulata ustanovil naše zastopstvo in tamkaj vodil neke vrste konzularne posle za Jugoslavijo. Na poziv deželne vlade se je leta 1919. dal reaktivirati in prevzel pri okrožnem sodišču v Mariboru mesto podpredsednika. Leta 1922. je bil imenovan za dvornega svetnika in predsednika okrožnega sodišča v Mariboru, s katerega mesta je bil leta 1924.

upokojen. Da je mariborsko okrožno sodišče v prvih povojnih letih brezhibno poslovalo in ostalo do danes važen narodni faktor ob naši severni meji, je v znatni meri njegova zasluga.

Doba 50 let je sama po sebi zelo dolga: je to doba, ki predstavlja — odštevši otroška leta — celo človeško življenjsko dobo. Tembolj upoštevanja vredno pa je, če je kdo skozi tako dolgo dobo bil in ostal zvest član tako eminentnega društva kot je naš „Pravnik“ in stal ob zibelki njegove ustanovitve. Osobito važno se mi zdi poudariti, da so bili navedeni gg. člani „Pravnika“ predvsem tudi v času, ko je le-ta v pravem pomenu besede ledino oral na polju slovenskega pravnštva na vse strani — v dobi, ko so se slovenski pravniki pod najtežjimi pogoji borili za svoje ideale: Slovenski jezik v uradnem poslovanju, za slovensko pravniško terminologijo, za slovensko pravno fakulteto in univerzo itd.

Ko je božja previdnost naklonila tem gospodom to srečo, da so doživeli uresničenje bistvenega dela idealov, za katere se je slovensko pravnštvo pod okriljem našega „Pravnika“ tako dolgo in vztrajno borilo, je samo prav, da ob letošnjem jubileju te gospode — naše člane in veterane iz dobe bojev in dvomov slovenskega pravnštva tudi mi počastimo in jim izkažemo primerno spoštovanje in priznanje.

Vsled tega predlagam in prosim slavno skupščino v imenu odbora društva „Pravnik“, da izvoli na današnjem zasedanju v znak spoštovanja in priznanja vse navedene gospode izvoliti za častne člane društva „Pravnik“ — in to per acclamationem.

Predlog je bil z vzklikom in odobravanjem soglasno sprejet.

Nato je izjavil dr. Urbanec, da je odbor razpravljal tudi o tem, če bi ne kazalo 50 letnico društvenega delovanja proslaviti z ustanovitvijo zadruga „Pravniški dom“ ter tako organizacijo in povezanost pravnikov izpopolniti na gospodarsko-reprezentativno stran. Zamisel take zadruga ni nič novega; če so se te zamisli poprijeli gospodarsko šibkejši stanovi, je tembolj dolžnost pravnikov, da pristopijo k prvi pripravi realizacije te zamisli in skušajo postaviti v Ljubljani svoj dom, kot zunanji znak naše povezanosti. Jubilej 50 letnice društva „Pravnik“ naj bo mejnik za ustvaritev še bolj čvrstega temelja naše skupnosti; jubilej najbolje proslavimo s tem, da udarimo nove temelje svojega delovanja. To bi bil tudi prvi pravniški dom v naši kraljevini in bo zamisel gotovo lepo odjeknila; ni dvoma, da se bodo prijavi v zadrugo tudi pravniki iz ostalih pokrajin naše kraljevine in bodo s tem manifestirali solidarnost z nami. Zadruga naj bi se imenovala „Pravniški dom“. Delež bi znašal din 100.—, zadružnik jamči s še enkratnim zneskom. Svoj delež din 100.— bo plačal v prvem letu v obrokih in enkrat za vselej pristopnino din 20.—. V bodočih letih bo pa zadružnik-pravnik zamisel prostovoljno podpiral po svojih močeh s tem, da bo podelil zadrugi letno malenkostno podporo, ali v naprej podpisal pri tej ali oni priliki nadaljnji delež.

Člani zadruga naj bodo tudi stanovske in strokovne organizacije naših pravnikov, predvsem naše društvo „Pravnik“, Društvo sodnikov, Advokatska in Notarska komora. Na ta način se bo še bolj manifestirala skupnost pravnikov in njihovih organizacij.

Ko so pravniki l. 1899. po številu 34, ravno danes pred 50. leti ustanovili pod težkimi političnimi prilikami naše društvo, ki se je tako lepo razvilo, bo najlepša proslava in počastitev 50 letnice obstoja društva in prvobornih slovenskih pravnikov, da skušamo zgraditi svoj pravniški dom, pa četudi bo do končne realizacije te zamisli

poteklo morda več desetletij. Zato predlaga v imenu odbora, da sprejme na dan 50 letnice ustanovitve društva „Pravnik“ tole resolucijo:

„Glavna skupščina vzame zamisel odbora, da se ustanovi zadruga „Pravniški dom“ odobruje na znanje in pooblasti odbor, da pristopi takoj k ustanovitvi te zadruge.“

Tudi ta predlog je bil soglasno in z odobravanjem sprejet.

Pri volitvah je bil soglasno z vzklikom izvoljen dosedanji odbor s predsednikom dr. Dolencem na čelu, enako dosedanja preglednika; namesto obolelega odbornika za Novo mesto se je izvolil nov odbornik drž. tožilec Josip Prijatelj.

Predsednik se je nato v svojem kakor tudi v imenu odbora zahvalil za izvolitev.

Nato je društveni podpredsednik dr. Sajovic poročal o spominski knjigi, ki jo bo društvo izdalo o priliki 50 letnice ter zlasti njene vsebine, vseuč. prof. dr. Furlan pa o načinu proslave tega društvenega jubileja, kar se je vzelo na znanje.

Kronika društva „Pravnika“. Na glavni skupščini dne 26. januarja izvoljeni odbor se je konstituiral kakor je bil poprej: predsednik dr. M. Dolenc, podpredsednik dr. R. Sajovic, tajnik F. Orožen, blagajnik dr. A. Urbanc. — V društvu sta predavala: dne 8. februarja dr. J. Štempihar o „Vrednosti in valorizaciji v zasebnem pravu“ in dne 8. marca dr. B. Vrčon o „Rasnih osnovah italijanske bračne zakonodaje“. — Za društveno petdesetletnico je izdalo društvo posebno spominsko knjigo „Pol stoletja društva „Pravnik“, ki so jo prejeli vsi člani in naročniki društvenega glasila brezplačno. Slavnostno zborovanje se je vršilo 18. marca popoldne ob 6. v ljubljanski magistratni dvorani, zvečer istega dne pa v gornjih prostorih ljubljanske Zvezde svečan banket. — Društvu so pristopili naslednji novi člani: Pleiweis Karel, sodnik v Ljubljani, Škarabot Mijo, sodnik v Marenbergu, Jarc Vojteh, političnoupравни pripravnik v Brežicah, dr. Planinšek Odon, Vičič Anton, Piškur Alojzij, sodniki v Murski Soboti, Tassotti Karel, Dobčnik Danilo, Repovž Hubert, dr. Tribnik Drago, sodniški pripravnik v Murski Soboti, Škrilec Andrej, Brunec Jožef, Potočnik Valter, Vljaj Stefan, odvetniški pripravnik v Murski Soboti, dr. Konvalinka Konstantin, Fischinger Josip, sodniška pripravnik v Ljubljani, Artnak France, notarski pripravnik, dr. Mehle Marjan, dr. Sever Igor, odvetniška pripravnik, vsi v Ljubljani, Brumat Božidar, Jerman Miha, Kobav Jože, Majdič Anton, Potočnik Branko, Šegedin Jože, Tavčar Adolf, sodniški pripravnik v Celju, Knez Joža, odvetniški pripravnik v Ptuj, dr. Flis Zdravko, odvetniški pripravnik v Celju, Pleterski Boža, notarska pripravnik v Brežicah, dr. Vadnal Ljudevit, odvetnik v Murski Soboti, dr. Čeplak Slavko, notarski pripravnik in šorli Jože, sodniški pripravnik, oba v Ljubljani, dr. Čok Ivan Marija, dr. Vratovič Minko, odvetnika v Beogradu, Kužnik Henrik, pol. upravni pripravnik v Ljubljani.

Osebnosti vesti. Dr. Pitamic Leonid je postavljen za rednega profesorja na ljubljanski pravni fakulteti. — Postavljeni so: za sodnika dr. Pompe Leon (okrožno sod. v Ljubljani), Lazar Franc (Konjice), pri apelacijskem sodišču v Ljubljani za tajnika Kobal Bogomir in Rus Ernst, za sekretarja dr. Pehani Jakobina. Premeščeni so sodniki Vičič Oton v Mursko Sobotu, Dežela Mirko v Valandov, Oblak Vital v

Prevalje, Rupar Franc v Jajce. — Postavljeni so dr. Vidmar Ivan za svetnika v min. za notr. posle, za višjega svetnika državnega pravobranilca v Ljubljani dr. Orlič Anton, za višjega železniškega svetnika dr. Brumen Anton, za višjega pristava v Kočevju dr. Hočevar Anton, premeščena sta policijska svetnika Pestevšek Karel v Maribor in Kos Stanko v Ljubljano. — V pokoj sta stopila direktor železniške direkcije dr. Bončina Fran in okrožni sodnik dr. Kresnik Mirko. — Umrli je javni notar Mastnak Franc. — Odvetniško pisarno sta odprla dr. Potočnik Miha na Jesenicah, Satler Fran pri Sv. Lenartu v Slovenskih Goricah, preselila sta se odvetnika Florjančič Ludovik v Litijo in dr. Janč Igo v Kostanjevico. Izvrševanju odvetništva se je odpovedal dr. Gaberšek Fran.

Kongres pravnikov kraljevine Jugoslavije. Stalni odbor Kongresa jugoslovanskih pravnikov je imel dne 17. decembra 1938. v Zagrebu sejo. Predsedoval je predsednik dr. Dolenc, navzoči so bili vsi zagrebški člani odbora, iz Beograda dr. Pržić, iz Ljubljane dr. Sajovic in Orožen. Pri konstituiranju odbora so bili določeni za glavnega tajnika in arhivarja sodnik Orožen, za njegovega namestnika dr. Pržić (Beograd) in odv. dr. Horvat (Zagreb), za glavnega blagajnika odv. dr. Urbanc (Ljubljana), za njegovega namestnika apel. sodnik Zlatanović (Beograd) in dr. Lunaček (Zagreb). Odbor je nato najprej razpravljal o likvidaciji zadnje skupščine (v Novem Sadu).

Nato je sklenil, da se prihodnji kongres vrši v Rogaški Slatini in Mariboru po temle sporedu: 24. septembra 1939. zvečer prihod v Rog. Slatino, 25. septembra dopoldne otvoritev kongresa, popoldne in 26. septembra delo v sekcijah, 27. septembra dopoldne odhod v Maribor, kjer bo popoldne zaključna skupna seja.

Na dnevni red skupščine se postavijo naslednje teme: 1. Zakonita ureditev obročnih poslov. 2. Reforma predpisov o odgovornosti udeležencev pri kaznivih dejanjih, ki se preganjajo na predlog ali na zasebno tožbo. 3. Razširitev upravno-sodne zaščite. 4. O potrebi reforme davčnega in taksnega kazenskega prava.

V januarju so bili postavljeni že referentje in sicer za 1. temo: dr. Milan Bartoš in dr. Mihajlo Konstantinović, univ. profesorja v Beogradu, dr. Vladoje Rižnar, okr. sodnik v Zagrebu, dr. Jurij Štepihar, apelac. sodnik v Ljubljani; za 2. temo: dr. Ivo Andres, odv. v Zagrebu, dr. Luka Kravina, višji drž. tožilec v Ljubljani, dr. Dušan Peić, vrh. drž. tožilec v Beogradu; za 3. temo: dr. Ivo Krbek, univ. prof. v Zagrebu, dr. Ciril Kržišnik, upravni sodnik v Celju, Bogdan Majstorović, glavni sekretar drž. sveta v Beogradu; za 4. temo: dr. Zlatko Herkov, šef davčnega urada mesta Zagreb in priv. docent, dr. Dušan Jovanović-Jolić, uradnik min. financ v Beogradu, dr. Viljem Krejči, odvetnik v Ljubljani, dr. Valdemar Lunaček, sekretar industr. zbornice v Zagrebu. — Vsi referati bodo tiskani v Spomenici, ki bo izšla še pred skupščino.

Za časa skupščine bo prirejenih več izletov, tako na Pohorje, Ptuj, Dobrno. Članarina ostane ista kot doslej, za prijavo članov je določen termin do 3. septembra 1939. Kot gostje kongresnih članov so dopuščene njih soproge in hčerke.

Stalni odbor je ukrenil vse, da poteče letošnji kongres v poudarku strokovnega dela, sicer pa čim svečaneje.